

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010345
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813010345.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom 26. augusta 2014 prejednal odvolanie obžalovanej R. S. podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/136/2013 z 22.4.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/136/2013 z 22.4.2014.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/136/2013 z 22.4.2014 bola obžalovaná R. S. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 17.7.2012 s účinnosťou od 1.7.2012 v Oravskej Lesnej, okres Námestovo, vypracovala ako vedúca personálneho a mzdového oddelenia pracovnú zmluvu medzi zamestnávateľom CRT - ELECTRONIC, spol. s r. o. Or. Lesná, so sídlom Oravská Lesná č. 1080, IČO: 31634303 a zamestnancom R. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. nad G. XXX, v ktorej bez súhlasu zamestnávateľa zmenila v Článku II. Povinné zmluvné náležitosti bod 4. Mzdové podmienky základnú mzdu zo schválenej 1200,- Eur/mesiac na 1500,- Eur/mesiac a pohyblivú zložku mzdy, ktorá môže byť do výšky 20 % zo základnej mzdy, t.j. z 240,- Eur/mesiac na 300,- Eur/mesiac, mzdu následne vypracovala, elektronicky zaslala do účtárne a nechala si ju vyplácať, čím neoprávnene navýšila náklady spoločnosti v mesiaci júl 2012 o 190,11 Eur, v mesiaci august 2012 o 370,78 Eur, v mesiaci september 2012 o 453,12 Eur, v mesiaci október 2012 o 482,46 Eur, v mesiaci november 2012 o 480,87 Eur, v mesiaci december 2012 o 462,93 Eur, v mesiaci január 2013 o 489,09 Eur, v mesiaci február 2013 o 460,- Eur, v mesiaci marec 2013 o 861,70 Eur a v mesiaci apríl 2013 o 135,44 Eur, čím spoločnosti CRT-ELECTRONIC, spol. s.r.o. Or. Lesná, so sídlom Oravská Lesná č. 1080, IČO: 31634303, spôsobila škodu vo výške 4 386,50 Eur.

Za tento prečin bola odsúdená podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému CRT-ELECTRONIC, s.r.o., Oravská Lesná č. 1080, IČO: 31634303, škodu vo výške 4 386,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas podala odvolanie obžalovaná R. S. prostredníctvom svojho obhajcu s nasledovným odôvodnením:

„Uvedený rozsudok považujem za nesprávny, pretože jeho skutkové zistenia sú neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a uvedeným rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona. Mám za to, že uvedené konanie nie je trestným činom.

Ja - obžalovaná som pracovala v spoločnosti CRT- ELECTRONIC, spol. s r.o. ako vedúca mzdového a personálneho oddelenia, t.j. pracovala som na manažérskej pozícii v inkriminovanom období (júl 2012 až apríl 2013). Medzi moje povinnosti a oprávnenia, ktoré vyplývali z pracovnej zmluvy, ako i pracovného poriadku, okrem iného patrilo aj oprávnenie vyhotovovať pracovné zmluvy, ako i vyhotovovať zmeny pracovných zmlúv. Preto skutočnosť, že som vykonala zmenu pracovnej zmluvy, nemožno považovať za trestnú. Obdobne som vykonávala aj iné skutočnosti, tak ako boli určené v mojej pracovnej zmluve a v pracovnom poriadku. Tieto som vyhotovovala pre všetkých zamestnancov spoločnosti, poväčšine na základe ústneho pokynu konateľa spoločnosti alebo osoby zodpovednej za riadenie spoločnosti. Tu poukazujem na skutočnosť, že súd sa nevysporiadal s mojim tvrdením a najmä neodpovedal dôsledne (resp. vôbec neodpovedal) na moju namietanú skutočnosť, a to s poukazom na ustanovenie § 28 TZ; „Čin inak trestný nie je trestným činom, ak ide o výkon práva alebo povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzného právneho predpisu, z rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci, z plnenia pracovných či iných úloh alebo zo zmluvy, ktorá neodporuje všeobecne záväznému právnomu predpisu, ani ho neobchádza; spôsob výkonu práv a povinností nesmie odporovať všeobecne záväznému právnomu predpisu.“

Tu chcem poukázať na skutočnosť, za ktorú som bola uznaná za vinnú, a to, že vyhotovenie pracovnej zmluvy nie je trestným činom. Ak by vykonaná zmena pracovnej zmluvy napĺňala znaky trestného činu, za trestné by bolo nutné považovať väčšinu mojich úkonov, ktoré som vykonala ako vedúca mzdového a personálneho oddelenia, a to od vypracovania a zmeny pracovných zmlúv, ktoré som vykonávala počas svojho pôsobenia v uvedenej spoločnosti.

Ďalej poukazujem na skutočnosť, že pokiaľ sa jedná o pracovnú zmluvu zo 17.7.2012, ktorú som mala údajne neoprávnené pozmeniť, poukazujem na skutočnosť, že na predmetnej pracovnej zmluve, ktorá je podpísaná Ing. G., tento svedok jednoznačne nepoprel (bez pochybností - odkazujem na zápisnicu z HP), že podpis na uvedenej pracovnej zmluve je jeho vlastný podpis. Chcem uviesť, že svedok Ing. P., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom jednoznačne poznal podpis Ing. G., vzhľadom k tomu, že denno-denne pracoval s dokumentmi, ktoré podpísal Ing. G.. Tiež poukazujem, že v uvedený deň došlo k podpisu ešte jedného dodatku k pracovnej zmluve u zamestnanca spoločnosti, ktorú taktiež podpísal svedok Ing. G.. Ak mal súd pochybnosť o tom, či podpis na zmluve je pravý, mal na túto skutočnosť ustanoviť súdneho znalca z odboru grafológie, ktorý by sa vyjadril, či túto zmluvu (ako i vyjadriť sa k druhej pracovnej zmluve z uvedeného dňa) Ing. G. podpísal. Okrem toho považujem za rozporuplné, ak svedok Ing. G. tvrdil, že síce k podpisu zmluvy nemal oprávnenie, ale na druhej strane zmluvu iného zamestnanca v inkriminovanom dni bez problémov podpísal. Ak by aj však nemal na to oprávnenie, opäť by to zakladalo jeho pracovnoprávnu zodpovednosť, ako i zodpovednosť za prípadnú škodu, pretože prekročil rozsah oprávnení.

Okrem toho uvádzam, že ja som bola na manažérskej pozícii a za túto prácu som bola odmeňovaná podľa manažérskej zmluvy. Je potrebné, aby súd sa ďalej vysporiadal so skutočnosťou a súd si mal zadovážiť manažérske zmluvy ostatných manažérov a tie porovnať s existujúcou kópiou mojej pracovnej zmluvy, čo do výšky platu, ako i pracovného zaradenia.

Ďalej chcem uviesť, že som navrhovala vykonať dôkaz, a to výsluch svedkyne L. G., ktorá mala vedomosť o vydaní ústneho pokynu na navýšenie platu, a teda o ústnom pokyne na vypracovanie predmetnej zmluvy, súd po uvážení tento dôkaz nevykonával.

Ďalej z výpovedí jednoznačne vyplýva, že svedok Czurilla - konateľ spoločnosti nemal dostatočné vedomosti o chode spoločnosti, ako i o vnútornej organizácii (poukazujem na jeho výpoveď, ktorá je plná rozporov), preto považujem jeho výpoveď za nevieryhodnú.

Ako posledné chcem uviesť, že pokiaľ boli pochybnosti o výške môjho platu, prečo to uvedené osoby neriešili už v čase, keď sa o jeho výške „dozvedeli“. Poukazujem na každomesačné výpisy a prehľad

platov jednotlivých zamestnancov, ďalej v októbri, kedy dochádzalo k zmenám pracovných zmlúv u všetkých zamestnancov. Poukazujem tiež na mesiac december, kedy sa intenzívne zaoberal p. S. mojou pracovnou zmluvou.

Ďalej poukazujem na skutočnosť, že už v decembri si vedenie spoločnosti (tak ako to vyplýva zo zápisnice z HP) hľadalo dôvod na ukončenie pracovného pomeru s mojou osobou, preto opäť považujem kroky spoločnosti voči mne za účelové.

Trestný čin podvodu je trestným činom, kde Trestný zákon vyžaduje úmyselné zavinenie. Zavinenie je jedným z atribútov trestnej zodpovednosti a jeho obligatórnou zložkou subjektívnej stránky trestného činu. Právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu, vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Na zavinenie je treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých mal byť trestný čin spáchaný. V žiadnom prípade sa obžalobe nepodarilo dokázať, že by som sa týchto trestných činov dopustila úmyselne. To, či manažérska zmluva medzi mnou a poškodenou spoločnosťou je platná, môže rozhodnúť len súd, avšak, aj keby bola táto zmluva vyhlásená za neplatnú, neznamená to, že som sa úmyselne dopustila trestného činu podvodu.

Ako posledné chcem uviesť, že ak aj som sa dopustila určitých pochybení pri výkone svojho zamestnania (myslím tým najmä vyhotovovanie pracovných zmlúv na základe ústnych pokynov), tieto činnosti som vykonávala v spoločnosti bežne na základe ústnych pokynov, pretože to bolo obvyklé pri výkone mojej činnosti, ako i v spoločnosti dopustila by som sa porušenia pracovno-právnych predpisov a nie trestnoprávnej zodpovednosti.

Trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo sa podľa právnej teórie, ako aj súdnej praxe chápe aj ako zásada pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok, a to len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Okrem aplikácie zásady ultima ratio sa domáham, aby súd vychádzal pri svojom rozhodnutí aj zo zásady nullum crimen, nulla poena sine lege a zásady in dubio pro reo.

Zdôrazňujem, že trestné právo v zásade nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby si strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je však neprijateľné, aby túto ochranu preberali orgány činné v trestnom konaní, lebo v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú vedľa toho splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti.

Z uvedených dôvodov žiadam, aby krajský súd zrušil predmetný rozsudok a vrátil vec Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie, eventuálne aby ma spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por. (skutok nie je trestným činom).“

K dôvodom odvolania obžalovanej sa príslušný prokurátor písomne nevyjadril.

Odvolací súd z hľadiska procesného postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí takými chybami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej R. S. je dôvodné a s jej argumentmi v písomných dôvodoch odvolania sa v plnom rozsahu stotožnil.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Okresný súd odôvodnil odsudzujúci výrok okrem iného aj nasledovnými úvahami:

„Súd mal za preukázané, že obžalovaná sa na úkor cudzieho majetku obohatila tým, že poškodeného CRT - ELECTRONIC, spol. s r. o. Or. Lesná uviedla do omylu tým, že ako vedúca personálneho a mzdového oddelenia vypracovala spornú pracovnú zmluvu (medzi zmluvnými stranami: zamestnávateľom CRT - ELECTRONIC, spol. s r. o. Or. Lesná, na jednej strane a svojou osobou na druhej strane), v ktorej bez súhlasu zamestnávateľa zmenila mzdové podmienky v článku II., bod 4., svoju mzdu upravila vo svoj prospech tak, že základnú mesačnú mzdu zo sumy 1200,- Eur upravila na sumu 1500,- Eur a pohyblivú zložku mzdy z 240,- Eur na 300,- Eur a takto svojvoľne navýšenú mzdu elektronicky zaslala do účtárne a nechala si ju vyplácať v období od júla 2012 do apríla 2013 a spoločnosti CRT-ELECTRONIC, spol. s r.o. Or. Lesná tak spôsobila škodu vo výške 4 386,50 Eur. Obžalovaná sa konania dopustila v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť ním chránený záujem. Obžalovaná na svoju obranu uviedla, že predmetnú pracovnú zmluvu ohľadom navýšenia svojej mzdy vypracovala so súhlasom svedka Ing. M. G., ktorý v uvedenej dobe zastával pozíciu riaditeľa spoločnosti, vypracovanú zmluvu svedkovi predložila na podpis, pri podpise zmluvy síce nebola, ale podpísanú zmluvu si našla na stole a o navýšení platu vedel aj majiteľ a konateľ firmy svedok Miloslav Czurilla, ktorému to osobne oznámila. Zároveň uviedla, že originálom dotknutej pracovnej zmluvy nedisponuje, mala by sa nachádzať v jej osobnej zložke. Obsah pracovnej zmluvy zo 17.7.2012 sa začal prejednávať až potom, ako odišla z firmy, počas toho, keď vo firme pracovala, tak sa riešilo iba to, že má vysoký plat. Pravidelne odosiela záznamy o výške miezd konateľovi spoločnosti, keby si svojvoľne navýšila mzdu, reálne by to nadriadení zistili a danú situáciu by riešili a tiež svedok Ing. P. verifikoval podpis p. Ing. G. na pracovnej zmluve a jeho podpis nebol podrobený expertíznemu skúmaniu. Obžalovaná nepopierala a nebolo ani sporným, že pracovnú zmluvu zo 17.7.2012, ktorou došlo k navýšeniu jej platu, osobne vypracovala a na podklade tejto zmluvy jej bola v rozhodnom období vyplácaná zvýšená mzda, čo v konečnom dôsledku vplynulo aj z obsahu v spise sa nachádzajúcich listinných dôkazov, konkrétne spornej pracovnej zmluvy, mzdových listov, výpisov z účtu a aj mailovej korešpondencie, ktorej v nejednom prípade pisateľkou bola práve obžalovaná. Obrana obžalovanej však bola vyvrátená výpoveďami svedkov Miloslava Czurilla, Ing. O. S., Ing. O. P., O. W., Ing. M. G., ktorí svojimi výpoveďami v súhrne potvrdili tvrdenia v obžalobe a ich výpovede korešpondovali s listinnými dôkazmi. Svedok Miloslav Czurilla vyvrátil výpoveď obžalovanej, ktorá tvrdila, že bol informovaný o zvýšení jej mzdy, že svedka o zvýšení mzdy osobne informovala. Menovaný svedok sa na súde jednoznačne vyjadril, že o zvýšení mzdy nevedel, pričom bolo dohodnuté a platilo, že o každej zmluve ohľadom zmeny mzdy musel byť upovedomený ako konateľ a musel ju odsúhlasiť. Toto tvrdenie svedka potvrdili tak vypočutí svedkovia, ako aj obžalovaná. Svedok ďalej vypovedal, že o existencii spornej pracovnej zmluvy sa dozvedel od p. S., pričom obžalovaná mu opakovane uvádzala, že by chcela zvýšiť mzdu, ale so zvýšením jej mzdy nesúhlasil, a to vzhľadom k neuspokojivým výkonom v jej práci, ktoré mu boli sprostredkované vtedajším riaditeľom p. G. ešte

pred 17.7.2012. Do výpovede svedka Miloslava Czurilla zapadala aj výpoveď svedka Ing. M. G., ktorý rovnako odmietol tvrdenie obžalovanej, že by dal súhlas k vypracovaniu pracovnej zmluvy ohľadom zvýšenia jej mzdy, rovnako poukázal na nespokojnosť s prácou obžalovanej, za ktorú už v období, ako malo dôjsť k zvýšeniu mzdy, spoločnosť hľadala náhradu po dohode s konateľom spoločnosti Miloslavom Czurilom a bolo by tak nelogickým, aby došlo k zvýšeniu jej platu. Súd nemal dôvod neveriť výpovediam týchto svedkov, ich pravdivosti nasvedčoval aj listinný dôkaz na č.l. 34 - upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny udelené obžalovanej (podpísané aj Ing. M. S.) a samotné skončenie pracovného pomeru. Zároveň dôležitým svedectvom bola časť výpovede svedka Ing. M. G., ktorý poprel, že by sa na spornej pracovnej zmluve mal nachádzať jeho podpis a zároveň vypovedal, že k podpisu takejto zmluvy ani nemal oprávnenie. Svedkom tvrdené skutočnosti preukazuje aj obsah mailu na č.l. 38-39. Výpovede týchto svedkov potvrdili svojimi výpoveďami aj svedkovia Ing. O. S., ktorý rovnako potvrdil nespokojnosť s pracovnými výkonmi obžalovanej, a Ing. O. P., ktorý zasa vypovedal ohľadom vnútornej organizácie a riadenia spoločnosti, vrátane postupu a podpisu zmlúv, ktorými boli upravované mzdy zamestnancov. V súhrne týchto dôkazov, za daného dôkazného stavu súd neveril obrane obžalovanej, ktorá bola vyvrátená celým radom logicky do seba zapadajúcich svedeckých výpovedí a listinných dôkazov, ktoré zároveň tvoria ucelenú reťaz, že možno na ich základe jednoznačne ustáliť vinu obžalovanej.“

Záver okresného súdu o vine obžalovanej krajský súd považuje za predčasný a nepresvedčivý, pretože tento nevychádza z náležite zisteného skutkového stavu.

Okresný súd nepostupoval dôsledne najmä vo fáze hodnotenia dôkazov, keď vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednostranne, jednotlivo, nesprávne a bez toho, aby dôkazy vyhodnotil aj v súhrne.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa sa neriadil dôsledne uvedenými zásadami, dôsledkom čoho sú chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, spočívajúce najmä v nejasnosti, neúplnosti jeho skutkových zistení, ale i preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa názoru odvolacieho súdu orgány činné v trestnom konaní pochybili, keď neobstarali všetky dôkazy svedčiace proti obžalovanej alebo ktoré by svedčili v jej prospech. Z ustanovenia § 2 ods. 11, veta prvá Tr. por. síce vyplýva, že súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, ale v zmysle ustanovenia § 1 a § 2 ods. 18 Tr. por. je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (eventuálne poškodeného) na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu (eventuálne zúčastnenej osoby) na druhej strane. Preto nie súd, ale strany trestného konania pred nezávislým súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú. Úlohou súdu, ako nestranného rozhodovacieho orgánu, je posúdenie týchto dôkazov a rozhodnúť spor medzi prokurátorom, ktorý zastupuje štát (§ 2 ods. 5, veta prvá Tr. por.), a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. por.), ale aj zásady spravodlivého procesu (§ 2 ods. 10 Tr. por.).

Bude úlohou súdu prvého stupňa pri zachovaní princípu nestrannosti zvážiť svoj ďalší procesný postup a či už na základe návrhu niektorej zo strán trestného konania alebo na základe vlastnej iniciatívy vykonať dôkaz, ktorý bez ďalších pochybností preukáže, že obžalovaná v pracovnej zmluve zo 17.7.2012 bez súhlasu zamestnávateľa zmenila v čl. II. Povinné zmluvné náležitosti, bod 4. Mzdové podmienky základnú mzdu zo schválenej 1200,- Eur/mesiac na 1500,- Eur/mesiac a pohyblivú zložku mzdy, ktorá mohla byť do výšky 20 % zo základnej mzdy, t.j. z 240,- Eur/mesiac na 300,- Eur/mesiac, mzdu následne vypracovala, elektronicky zaslala do učtárne a nechala si ju vyplácať. Aj keď zo znenia skutkovej vety obžaloby to nie je zrejmé, prokurátor v podstate obžalovanej kladie za vinu, že na predmetnej

pracovnej zmluve zo 17.7.2012 mala sfaľšovať podpis Ing. M. G., ktorý mal pracovnú zmluvu podpísať ako poverená osoba zastupovaním spoločnosti CRT - ELECTRONIC, s.r.o.

Odvolací súd v uvedených súvislostiach poukazuje na podstatné okolnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania.

Svedok Ing. M. G. na hlavnom pojednávaní v podstatnom vo svojej výpovedi uviedol: „pracovnú zmluvu o navýšení platu som obžalovanej nepodpísal... Jedným z tých dôvodov bolo, že som s tým vnútorne nesúhlasil. Druhým dôvodom, prečo som tak neurobil, bolo, že som nemal oprávnenie podpísať návrh na zvýšenie platu, pretože išlo o moju priamu podriadenú a v takom prípade návrh na zvýšenie platu musí odobriť konateľ spoločnosti, v tomto prípade pán Czurilla.“

Na výzvu samosudkyne svedok predstúpil a nahliadol na č.l. 30-31 (nachádza sa na ňom kópia spornej pracovnej zmluve zo 17.7.2012 - pozn. odvolacieho súdu) a na otázku, či opoznáva podpis na pracovnej zmluve, svedok uviedol: „na 99 percent to nie je môj podpis. Mne táto zmluva bola prvýkrát daná k nahliadnutiu na polícii. Predtým som ju nevidel.“

Svedok Ing. O. P. na hlavnom pojednávaní uviedol: „pokiaľ ide o predmet obžaloby, v decembri 2012 si ma zavolať pán S. do kancelárie a požiadal ma, aby som sa pozrel na zadnú stranu pracovnej zmluve, kde bol podpísaný G., že či je to jeho podpis. Ja som sa pozrel na podpis a povedal som mu, že podpis je pána G.... pán S. mi povedal, že má podozrenie, že obžalovaná si upravila mzdu vo svoj prospech. Pán S. si zavolať práve mňa preto, že riešim vo firme veľa právnych a obchodných vecí a poznám podpis pána G....“

Svedkyňa O. W. na hlavnom pojednávaní uviedla: „...ja potom, ako som nastúpila na miesto obžalovanej, som prešla karty a zložky všetkých zamestnancov, že či sú tam všetky listiny ako majú byť, ale že či a aký podpis na tých listinách je, to by som sa ja ani nevedela vyjadriť, lebo ja neviem, ako dovedy firma fungovala. Ja som pri kontrole žiadne závažné pochybnosti nezistila, originály zmluvy boli vo všetkých spisoch, okrem spisu obžalovanej... Ja neviem, odkiaľ máme kópiu pracovnej zmluve, zdá sa mi, že ju posielala obžalovaná mailom alebo niečo také, že ju predtým skenovala...“

Svedok Miloslav Czurilla na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol: „ja som mal prehľad o platoch zamestnancov a aj manažérov firmy... Niekoľkokrát do roka som si dal vytlačiť presný zoznam zamestnancov a manažérov aj s ich platmi, aby som mal prehľad, ako sa platy pohybujú... So zvýšením platu obžalovanej som ja nesúhlasil...“

Svedok poškodený O. S. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol: „u nás vo firme sa mzda riadila podľa mzdového a motivačného poriadku SM10, kde sú vlastne upravené mzdové tabuľky pre jednotlivé funkcie... Pokiaľ ide o obžalovanú, patrila medzi riadiacich pracovníkov so zaradením do G3, ale keď sa stala vedúcou, automaticky prešla do G5, kde plat riadiaceho pracovníka bol určovaný po dohode s konateľom pánom Czurillom.... Originál pracovnej zmluve na firme nie je... Predpokladám, že pani S. si originál odniesla domov....“

Súd prvého stupňa na návrh obžalovanej doplnil dokazovanie a spoločnosť CRT-ELECTRONIC, s.r.o. Oravská Lesná požiadal o zaslanie pracovnej zmluve O. S. (dcéry obžalovanej - pozn. odvolacieho súdu), ktorá mala byť uzavretá dňa 17.7.2012 a podpísaná Ing. M. G., PhD. Na č.l. 144-145 sa nachádza kópia uvedenej pracovnej zmluve. Z obsahu spisového materiálu je však zistiteľné, že svedok Ing. M. G. sa k svojmu podpisu na tejto pracovnej zmluve, ani ku okolnostiam, za ktorých malo dôjsť k uzavretiu tejto zmluve, pred súdom nevyjadroval.

Z vykonaného dokazovania tiež nevyplýva, či obžalovaná bola zaradená na pracovnú pozíciu tzv. manažéra, ktorá by ju oprávňovala mať mzdu 1500,- Eur mesačne a k tomu pohyblivú zložku do výšky

20 % zo základnej mzdy, t.j. 300,- Eur na mesiac, ako bola uvedená v predmetnej pracovnej zmluve zo 17.7.2012.

Analýzou podstatných častí výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní možno dospieť k záveru, že v prejednávacom prípade nie je bez pochybností preukázané, za akých okolností došlo k uzatvoreniu predmetnej pracovnej zmluvy, najmä však, či zmluvu vlastnoručne podpisoval Ing. M. G. (pochybnosti v tomto smere vniesol svojou výpoveďou samotný svedok Ing. G., ktorý pred súdom doslova uviedol, že podpis na pracovnej zmluve zo 17.7.2012 na 99 % nie je jeho). Aj s poukazom na výpoveď svedka Ing. P. odvolací súd dodáva, že pochybnosti o tom, či je pravý, resp. falošný podpis Ing. G. na predmetnej pracovnej zmluve, zostávajú naďalej. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na obhajobu obžalovanej, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla: „dňa 17.7.2012 okrem zmluvy, ktorá je predmetom obžaloby, bola podpísaná aj iná pracovná zmluva, a to pracovná zmluva s mojou dcérou O. S...., v spoločnosti bol vypracovaný mzdový a motivačný poriadok, ktorý dodržiavali všetci manažéri spoločnosti a ktorý bol podpísaný aj majiteľom pánom Czurrillom, pričom najnižší plat pre manažérov, kde som patrila, bol 1500,- Eur. Potom, ako odišla pani L. G., pán G. mi povedal, že súhlasí so zvýšením platu, aby som vypracovala pracovnú zmluvu, ktorú som aj ja vypracovala s dátumom 17.7.2012 a dala som ju na stôl pánovi G. spolu ešte s ďalšími zmluvami. Pán G., neviem či túto zmluvu podpísal, nebola som pri tom, ale ja som ju našla u seba v kancelárii na stole už podpísanú...“

Odvolací súd nemá v úmysle opustiť postavenie nestranného tribunálu, ale jeho povinnosťou je hľadať cestu k spravodlivosti, ktorá nepatrí len obžalovanému, ale všetkým. Odsudzujúci rozsudok je však predčasný, pretože zo spisu vyplývajú skutočnosti, objasnenie ktorých umožní náležité zistenie skutkového stavu, v ktorom bude mať oporu zákonu zodpovedajúci konečný verdikt súdu prvého stupňa.

Úlohou súdu prvého stupňa po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude logickým spôsobom vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo, ale aj v ich súvislostiach tak, aby došlo k naplneniu primárneho cieľa - zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktorým je spravodlivé rozhodnutie súdu. Takýto postup súdu súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočneniu spravodlivého procesu.

Súd prvého stupňa vyhodnotí všetky dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, bude skúmať, či výpovede obžalovaných a svedkov sú logické a pri hodnotení výpovedí bude vychádzať z celých výpovedí.

Za existujúceho skutkového a právneho stavu potom odvolaciu súdu nezostalo nič iné, len podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.